

nogle er blevet monetarister, fordi de er tilhængere af, at vi tilslutter os den fælles valuta. Hvis man kigger samlet på Den Økonomiske og Monetære Union, kan man se, som også DUPI-rapporten siger, at tyngden i forhold til den samlede ØMU ikke bare er koncentreret om de regler, der gælder for det monetære samarbejde, men også er koncentreret om økonomisk koordination for øget vækst og beskæftigelse og en styrket indsats på beskæftigelsesområderne. Man kan altså ikke bare sidde og stirre ensidigt på de områder. Det gør os ikke til monetarister, hverken kortvarigt eller permanent. Det er forkert, og det er en forkert tilgang til hele vurderingen af den europæiske udvikling.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg forstår godt, at mange mennesker stiller en masse spørgsmål om euroen, for det er en stor og vigtig beslutning, vi skal tage.

Hvis vi siger ja til euroen, er der noget, vi vinder, og der er noget, vi giver afkald på. Det er de to ting, vi skal veje op mod hinanden. Det har vi gjort i Venstre, og vi er ikke i tvivl. Plusserne vejer langt tungere end minusserne. Vi vinder langt mere end det, vi giver afkald på.

Naturligvis handler euroen om penge og om økonomi. Det siger sig selv, når det er en fælles valuta, vi taler om. Men lige så vigtigt som pengene er politikken.

Det drejer sig nemlig om Danmarks politiske indflydelse. Et ja til euroen vil sikre Danmark en plads ved det bord, hvor beslutningerne bliver taget. Et nej til euroen vil placere Danmark på et sidespor og gøre Danmark til et B-medlem af EU.

Men først lige det med pengene. Et ja til euroen vil give lavere rente, et nej til euroen vil give højere rente. Ingen kan præcist forudse, hvor stor omkostningen bliver ved et nej, men at der bliver en omkostning er hævet over enhver tvivl.

Allerede nu betaler vi danskere en merrente på i gennemsnit omkring ½ pct. ved at stå uden for euroen. Hvis det bliver et nej den 28. september, bliver merrenten helt sikkert større, måske 1 pct., måske i en periode endnu mere. Og højere rente betyder færre investeringer, færre arbejdspladser, at det bliver dyrere at eje et hus, dyrere at bo til leje, dyrere at låne til sin bil osv., osv.

Et ja til euroen medfører besparelser for både virksomhederne og for almindelige forbrugere.

Virksomhederne sparer udgifter til kurssikring, og forbrugerne sparer penge til vækselgebyrer. I det hele taget bliver det nemmere, og det bliver mere praktisk at have én fælles valuta i EU.

Der er altså gode, praktiske, fornuftige grunde til at sige ja til euroen. Men lad mig straks sige: Jeg vil ikke stå her og overdrive de økonomiske fordele. Selvfølgelig kan Danmark overleve økonomisk, hvis vi fortsat står uden for euroen. Vi skal bare være klar over, at det er dyrere, og det er den pris, vi så betaler for at stå uden for fællesskabet.

Så er der nogle, der siger: Jamen vi vil da gerne betale vækselgebyr og højere rente for at bevare Danmarks selvstændighed.

Hvis det virkelig var rigtigt, at Danmark tabte sin selvstændighed ved at gå med i euroen, så ville jeg være helt enig med kritikerne, for hvem ville ikke gerne betale et vækselgebyr for at bevare Danmark som en selvstændig nation, hvis det virkelig var det, der stod på spil?

Men det er jo ikke Danmarks selvstændighed, der står på spil. Tværtimod handler det om at give Danmark en større indflydelse på renten og på pengepolitikken i Europa. Et ja til euroen betyder, at Danmark kommer med i Den Europæiske Centralbank. Det er her, beslutningerne om renten i Europa bliver truffet. Hver deltager har én stemme, store og små vejer lige tungt. Et ja til euroen betyder, at Danmarks Nationalbank kommer med ved det bord, hvor beslutningerne bliver truffet.

Et nej derimod indebærer, at Danmark fortsat sidder ude i venteværelset og afventer så, hvad de andre lande beslutter. Når de har besluttet sig, så går døren op, og vi hører, hvad de har besluttet, og derefter gør Danmark det samme. Vi kopierer deres politik – vi fører kopipolitik.

Og det skyldes, at den danske krone er bundet til euroen; før euroen var kronen bundet til D-marken. Og et bredt flertal i Folketinget har stået bag den politik i mange år, simpelt hen fordi det er nødvendigt at have et sikkerhedsnet under den danske krone. Men det betyder jo også, at så er vi nødt til at føre den samme økonomiske politik som eurolandene. Problemet er bare, at vi står uden indflydelse på den politik, som vi alligevel skal føre.

Vi fører altså fastkurspolitik, fordi det er i Danmarks interesse at gøre det. Det, vi vælger mellem den 28. september, er altså fastkurspolitik inden for eller uden for euroen. Et ja er fastkurspolitik inden for euroen med Danmark